

CZAROWANIE (18) *sb n*

Oba a jasne (w tym w drugim 1 r. błędne znakowanie); o prawdopodobnie jasne (tak Cn); e pochylone. sg N czarowanie (9); -é (3), -(e) (6). ◇ G czarowania (2). ◇ A czarowani(e) (2). ◇ I czarowaniem (1) KrowObr, czarowani(e)m (1) WujNT. ◇ L czarowaniu (2). ◇ pl N czarowania (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

*Uprawianie czarów, sztuk magicznych, wymawianie zaklęć; gusła, sztuki magiczne; u pisarzy reformacyjnych (szczególnie u Krowickiego) także w odniesieniu do ceremonii katolickich; veneficium Calep, Cn; divinatio BartBydg; incantatio, magice Calep; medicatio Cn (18) : Divinatio, dr. divinus actus futura noscere aut revelare, est praedictio futurorum superstitiosa, wyeczba, czarowane BartBydg 44; MiechGlab *7; Nie miey lofow gry ná pyeczy/ Stąd pochodzą márne rzeczy/ Zwády klátwy czárowánia/ Rołpáczy y zábijánia BielKom F3; żegnáli chleb y wino/ w zmyflone y thák rzeknące/ w ciáło y w krew/ tzárowánim íwoim przemieniáli KrowObr 119, 73, 104v; Lecz ty miey fię ná pieczy gdzie ízkodę przez czárowánie czyni SkarŻyw 36; CzechEp 86; Veneficium – Zadanie iadu, czarowanie. Calep 1108a, 518a, 630a; bład Kálwiniftow/ ktorzy nie tylko chlebá y kielichá w ciáło Pánfkie nie poświęćaią/ ále y poświęćanie od Páná Chrístufá podáne bluznią/ y czárowánim názywáią. WujNT 603, Gal 5/20.*

czarowanie czego (5): Papieskich gromnic czárowanie. KrowObr 89, 92v, 125, Tt3; CzechEp 70.

Szeregi: »czarowanie abo zaklinanie« (1): A zwłafzcza zem też to y w Agendzie náłafł/ przy czárowánium ábo záklinánium foli CzechEp 70.

»żegnanie albo krzyżykow czynienie, to jest czarowanie« (1): każdy obátzyc może/ iż tu nic ínfzego nierozumiećie/ iedno żegnánie álbo krzyżykow tznienie/ to íelth tzárowanie Wody/ Soli/ Winá/ Iáiec/ Owfá/ [...] Mirry/ Gołębiow/ Báránkow KrowObr 125.

Synonimy: alchimija, czarnoksięstwo, gusła, kuglarstwo, praktyka, praktykarstwo, praktykowanie, wieszczba, wroźka, zaklinanie.

Cf CZAR, CZAROWAĆ, [CZARZENIE]